



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 5

בפני כבוד השופט דניאל קירס

נירים פתרונות בנייה בטכנולוגיה מתקדמת בע"מ
באמצעות ב"כ עוה"ד מיכאל חנצ'ין, עוה"ד גבריאל אוטן

המבקשת (הנתבעת)

נגד

מגדלי ברזל בע"מ
באמצעות ב"כ עוה"ד מוסטפא דיאב

המשיבה (התובעת)

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין.
2. המשיבה הגישה את התביעה הכספית דנא נגד המבקשת ביום 2.12.2019, ופסק דין בהעדר הגנה ניתן ביום 14.6.2020.
3. המבקשת הגישה ביום 12.10.2020 בקשה לביטול פסק דין. בתצהיר בבסיס הבקשה לא הוצהר באיזה מועד הומצא פסק הדין לידי המבקשת, ובית המשפט הורה לה להבהיר זאת בתצהיר משלים.
4. בתצהיר המשלים, שהוגש ביום 19.10.2020, הצהיר בעל המבקשת מר עידו גרינברג: "למיטב זכרוני, פסק הדין הובא לידיעתי במהלך חודש ספטמבר, זאת לאחר שמצאתי אסופת מסמכים ובהם פסק הדין במשרדי המבקש – מסמכים אשר לא הובאו לידיעתי בזמן אמת. יובהר כי פקידה בשם תמר אוחיון הייתה אמונה על איסוף הדואר של המבקשת ועבדה במשך שישה חודשים אצל המבקשת ועד ליולי 2020, כאשר עזיבתה נבעה ממספר מחדלים שהיו ואי הבנות בינינו" (פס' 2). המשיבה, לא טענה כי הבקשה לא הוגשה במועד או כי נדרשת בקשה לארכה לשם הגשתה.



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

5. המבקשת מבקשת את ביטול פסק הדין מחובת הצדק ולחלופין לפי שיקול דעת בית המשפט.

6. הגעתי למסקנה שיש לבטל את פסק הדין מחובת הצדק. אבאר.

7. פסק הדין ניתן על בסיס אישור מסירה ותצהיר מוסר שהגישה המשיבה בענין המצאת כתב התביעה. באישור המסירה רשום "אדי" כמי שקיבל את המסירה (ובתחתית אישור המסירה מופיע השם "אדי" בקו המיועד לשם הדוור). המצהיר מטעם המבקשת הצהיר בין היתר כי אין עובד אצלה בשם "אדי", וכי מדובר בזיוף של אישור מסירה ובמסירה של כתב התביעה, שכלל לא בוצעה לידי המבקשת (פס' 11).

8. המוסר הנטען של כתב התביעה (להלן: **המוסר**) – לא העיד בדיון בבקשה לביטול פסק הדין.

המבקשת לא הודתה בהמצאת כתב התביעה והזמנה לדין

9. המשיבה טוענת שלא נדרשת עדותו של המוסר, כי המבקשת הודתה בהמצאה בעדות המצהיר מטעמה. המשיבה מפנה לענין זה לעמוד 2 לפרוטוקול בשורות 31-36. אני דוחה טענה זו של המשיבה. אותן שורות עוסקות בהמצאת פסק הדין, ולא בהמצאת כתב התביעה.

אפרט: בתצהיר המשלים הנזכר שהגישה המבקשת ביום 19.10.2020, הצהיר המצהיר מטעמה כי **פסק הדין** הובא לידיעתו בחודש ספטמבר באסופת מסמכים במשרדי המבקשת, על רקע עזיבתה של פקידה בשם תמר אוחיון שהיתה אמונה על איסוף הדואר. בעמוד 2 ש' 26 העיד כי הוא קיבל בדואר את **פסק הדין** בחודש ספטמבר. בשורות 31-36 נשאל המצהיר בענין התצהיר המשלים, בו התייחס **לפסק הדין** ובפרט לענין הפקידה, והוא מעיד "אני קיבלתי את זה בעצמי וראיתי את זה בדואר, אם היה מכתב שלכם או פסק דין לא זוכר והגיע כנראה לפקידה וזה לא הובא לידיעתי...". זו, אינה הודאה בענין קבלת **כתב התביעה**, וב"כ המשיבה נמנע להמשיך ולשאול את העד אם ייתכן שהיה זה כתב התביעה. וכפי שכבר נזכר, המשיבה לא טענה שהבקשה לביטול פסק דין לא הוגשה במועד.

השאלה הרלוונטית לביטול פסק דין מחובת הצדק היא האם כתב התביעה והזמנה לדין הומצאה כדין לפני מתן פסק הדין, ועיינו הרואות כי אין כאן הודאה בענין קבלת כתב התביעה.



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

10. מהי, אם כן, התוצאה המשפטית של אי-עדותו של המוסר הנטען של כתב התביעה? לאחר שבית המשפט שאל את ב"כ המבקשת בדיון בענין אי-זימון המוסר לעדות, ולאור תקנה 180(ג)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, ראיתי לנכון ליתן לצדדים הזדמנות לטעון בשאלה האם חלה על תצהיר המוסר בענייננו תקנה 552 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: **התקנות הישנות**), או שמא חלה תקנה 178 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: **התקנות החדשות**). שכן, לפי תקנה 522 לתקנות הישנות, על מצהיר בהליך עיקרי ועל בעל דין שמסר תצהיר בהליך ביניים להתייצב לחקירה נגדית, אולם בהליך ביניים רשאי בית המשפט להסתמך על תצהיר של מצהיר שאינו בעל דין ללא חקירה נגדית אם הצד שכנגד לא הודיע על רצונו לחקור אותו. ואילו בתקנה 178 לתקנות החדשות נקבע כי על מצהיר להתייצב לחקירה נגדית, ואין מפורש בה חריג בענין מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים.

11. לטענת המבקשת, תקנה 178 לתקנות החדשות היא התקנה החלה. ומאחר שהמשיבה לא הביאה את המוסר לעדות, אין בפנינו ראיה כדין (וליתר דיוק: ראיה לכאורה, כדין) על המצאת כתב התביעה ודין פסק הדין ביטול מחובת הצדק.

12. לטענת המשיבה, אף אם נניח שהתקנות החדשות הן אלה החלות, אין בפנינו מצב שבו המוסר "נמנע" מלהתייצב לחקירה, שכן המבקשת לא ביקשה להעידו. עוד טוענת המשיבה כי התקנות החדשות שותקות בענין חובת הצד שכנגד לדרוש את הזמנת העד, כאשר בתקנות הישנות הסדר ברור בענין הזמנת מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים בידי הצד שכנגד. לטענת המשיבה, לפיה תקנה 159 לתקנות החדשות אין נדרשת אלה "הודעת אימות המסירה" ולא דווקא תצהיר מוסר, ותצהיר המוסר בתיק ממילא מהווה הודעת אימות מסירה.

13. ראשית אדרש לשאלה אם התקנה החלה בענייננו היא תקנה 178 לתקנות החדשות או תקנה 522 לתקנות הישנות.

14. אקדים ואציין כי בכל הנוגע לתקנה 522 לתקנות הישנות, נפסק בפסיקת בתי המשפט מחוזיים כי בקשה לביטול פסק דין היא בגדר בקשת ביניים (ראו ע"א (ת"א) 34633-08-14 **פרידמן נ' בנק לאומי לישראל** (25.8.2014); הפ"ב (ת"א) 7944-04-12 **ארז נ' לבקוביץ** (20.6.2013)). תקנה 522 לתקנות הישנות קובעת, "רצה בעל דין לחקור חקירה שכנגד מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים, יודיע על כך לבעל הדין שהגיש את התצהיר וידרוש את התייצבותו של המצהיר לשם חקירה שכנגד בשעת הדיון...".



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

15. תקנה 178 לתקנות החדשות לכאורה קובעת בררת מחדל הפוכה בעניין התייצבות מצהיר
שאינו בעל דין בהליך ביניים. לכאורה, היא אינה מבחינה בין מצהיר שהוא בעל דין לבין מצהיר
שאינו בעל דין, אלא קובעת כלל לפיו תצהיר לא יהווה ראיה אלא אם המצהיר התייצב:

תצהיר 178. (א)....

(ב) דין מצהיר בתצהיר חלף עדות ראשית כדין עד במשפט, ואולם
התצהיר ייחשב כראיה רק אם המצהיר התייצב לחקירה נגדית.
(ג) נמנע המצהיר מלהתייצב לחקירה על תצהיר שצורף לכתב טענות
– לא ישמש תצהירו ראיה לטובת בעל הדין שהגיש אותו, אלא
ברשות בית המשפט שתינתן מטעמים מיוחדים.
(ד) בית המשפט רשאי בכל עת לדרוש מיוזמתו את ההתייצבות של
מצהיר לשם חקירה."

- 5
6 **תקנה 178 לתקנות החדשות אינה "שותקת" בענין חובת התייצבות מצהיר שאינו בעל דין בהליך**
7 **ביניים**

- 8
16. לא מצאתי שיש לקבל את טענת המשיבה לפיה תקנה 178 לתקנות החדשות "שותקת"
בענין מצהיר שאינו בעל דין בבקשת ביניים. אמנם בדברי ההסבר לתקנה 178 החדשה נכתב כי
"תקנה זו מעגנת הוראות הנוגעות להגשת תצהיר והיא דומה בעיקרה להסדר הקבוע בתקנות
הקודמות". לא מצאתי כי יש ללמוד מדברים אלה שמתקינת התקנות ביקשה להנציח את החריג
בתקנה 522 לתקנות הישנות בענין מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים. ראשית, בדברי ההסבר לא
נכתב כי מדובר בתקנה "זהה" או "דומה", אלא בתקנה שדומה "בעיקרה" להסדר הקודם. העיקר
של שני ההסדרים, ההסדר לפי תקנה 522 לתקנות הישנות וההסדר לפי תקנה 178 החדש, עניינו
חובת מצהיר להתייצב לחקירה נגדית. רק במקרה פרטני מאד לפי תקנה 522 – בהליך ביניים,
וכאשר בתוך ההליך הביניים מדובר במצהיר שאינו בעל דין – נקבע החריג לפיו, בשונה מכל
מצהיר אחר בהליך ביניים ומכל מצהיר בהליך העיקרי, מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים אינו
צריך להתייצב לחקירה אלא אם הצד שכנגד הודיע על רצון לחקור אותו. מאחר שההסדר הישן
עמד מול מתקינת התקנות בעת גיבוש ההסדר החדש, הדעת נותנת שאילו חפצה היא להנציח חריג
מיוחד זה, הדבר היה מופיע באופן מפורש בתקנה 178 לתקנות החדשות.

- 22
23 17. ודוק: על כך שתקנה 178 חלה לא רק על ההליך העיקרי אלא גם על בקשות ביניים ניתן
24 ללמוד מתקנה 178(ב) שעניינו תצהיר שצורף ל"כתב טענות":

25



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

א. "כתב טענות" מוגדר בתקנה 6 לתקנות באופן רחב, הכולל גם כתבי-בי דין במסגרת בקשות בכתב: "כתב טענות" – מסמך שמגיש בעל דין המשמש לטיעון בהליך לפי תקנות אלה".

ב. אין בתקנות חדשות הגדרה של "הליך". עם זאת, עולה מהתקנות החדשות ש"הליך" אינו רק הליך עיקרי, אלא גם בקשה היא "הליך". ראו לענין זה את תקנה 45 לתקנות החדשות בענין מחיקה מינהלית מחוסר מעש, הקובעת "תביעה או בקשה שלא נעשה בה כל מעש מצד בעל דין במשך שישה חודשים בלא הצדקה לכך, תיתן מזכירות בית המשפט התראה בכתב לבעל הדין עשרים ימים מראש לפחות, שעליו לתת טעם מדוע לא יימחק ההליך...". ומכאן, שהגדרת "כתב טענות" לפי התקנות החדשות כולל בגדרו מסמך שמגיש בעל דין המשמש לטיעון בבקשת ביניים, לרבות כתב בי דין בבקשת ביניים.

18. העולה מכל האמור הוא, שתקנה 178 לתקנות החדשות ממילא אינה "שותקת" לגבי מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים. היא דווקא מסדירה, כי אם נמנע להתייבב לחקירה נגדית מצהיר שתצהירו צורף לכתב טענות – לרבות כתב בי-דין במסגרת בקשה בכתב – תצהירו לא ישמש כראיה לטובת בעל הדין אשר הגיש אותו, אלא ברשות בית המשפט מטעמים מיוחדים.

19. אוסיף, כי אף אילו תקנה 178 היתה שותקת בענין מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים, החרגי הנזכר בתקנה 522 לתקנות הישנות בענין מצהיר שאינו בעל דין בהליך ביניים הופך את הנטל לדאוג להתייבבות עד, באופן העשוי להיות מכריע. לדעתי מדובר בחרגי שלא בנקל ימצא את דרכו אל תוך תקנה 178 החדשה באמצעות פרשנות תוך "קריאה לתוך התקנות" (reading in). כל שכן בתקנה מרכזית בתקנות סדר הדין האזרחי – התקנה בענין התייבבות מצהיר לחקירה נגדית – אליה יפנו בעלי דין כדבר שגור ותדיר על מנת לדעת כיצד לכלכל צעדיהם הדיוניים לקראת דיונים בהליכים אזרחיים בבתי המשפט.

התקנה החלה בענייננו היא תקנה 178 לתקנות החדשות, לא תקנה 522 לתקנות הישנות

20. איזו תקנה חלה על ענייננו? תקנה 522 לתקנות הישנות, או תקנה 178 לתקנות החדשות? תקנה 180 לתקנות החדשות קובעת:

תחולה, 180....

הוראת מעבר

ותחילה (ג) תחילתן של תקנות אלה ביום י"ז בטבת התשפ"א 1) בינואר 2021 (להלן – יום התחילה) והן יחולו על הליך



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

לרבות ערעור, שנפתח ביום התחילה או לאחריו, ולעניין ערעור – אם ההחלטה שעליה מבקשים לערער ניתנה לפני יום התחילה והמועד האחרון להגשת בקשת רשות ערעור או ערעור לפי תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, הוא ביום התחילה או לאחריו, ניתן להגיש בקשת רשות ערעור או ערעור לפי המועד הקבוע בתקנות אלה; ואולם ההוראות האלה יחולו מיום התחילה:

(1) על הליכים שנפתחו ערב יום התחילה – חלק א', ובחלק ב' – תקנות 30 ו-33 בפרק ג', פרקים ה' עד ז', תקנות 50 עד 55 בפרק ח', י"א, י"ב, ט"ז, י"ח, י"ט, כ' וכל תקנה אחרת שבית המשפט הורה לבעלי הדין לקיימה;

....

הבקשה שבפני לביטול פסק דין הוגשה ביום 12.10.2020, לפני "יום התחילה". תקנה 178 לתקנות החדשות בענין תצהיר מצויה בפרק כ' לתקנות החדשות. תקנה 180(ג)(1) לתקנות החדשות, המצוטטת לעיל, מחילה בין היתר את אותו הפרק "על הליכים שנפתחו ערב יום התחילה". מכאן שלכאורה תקנה 178 לתקנות החדשות היא אשר חלה על הבקשה שבפני.

21. אולם אף בהנחה שתקנה 178 לתקנות החדשות חלה על הבקשה דנא לביטול פסק דין, מתעוררת שאלה פרשנית גם בתוך גדר תקנה 178. זאת, עקב האמור בתקנה 178(ג) בענין "תצהיר שצורף לכתב טענות". ראינו שלפי ההגדרה בסעיף 6 לתקנות החדשות, כתב טענות הוא "מסמך שמגיש בעל דין המשמש לטיעון בהליך **לפי תקנות אלה**". נוכח מועד הגשת התשובה לבקשה שאלה צורף תצהיר המוסר שבענייננו – מועד החל לפני "מועד התחילה" של התקנות החדשות – מתעוררת השאלה אם התשובה לבקשה, שאלה צורף התצהיר, מהווה "מסמך ש[ה]גיש בעל דין המשמש לטיעון בהליך **לפי תקנות אלה**". מתעוררות מספר פרשנויות לשוניות שונות של הגדרת "כתב טענות", הרלוונטיות לענייננו:

א. **פרשנות לשונית אפשרית ראשונה:** ייתכן ו"כתב טענות" הוא **מסמך שמגיש בעל דין "לפי תקנות אלה"** המשמש לטיעון בהליך. לפי פרשנות כזו, דומה כי תקנה 178(ג) לא תחול על התצהיר בענייננו. זאת, כי התצהיר צורף לתשובה שלא הוגשה "לפי תקנות אלה" אלא לפני יום התחילה, וככזו אינה בגדר "כתב טענות" לפי ההגדרה בתקנה 6 לתקנות החדשות; ועל כן התצהיר אינו תצהיר שצורף ל"כתב טענות" לפי תקנה 178(ג).



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

ב. פרשנות לשונית אפשרית שניה: ייתכן ו"כתב טענות" הוא מסמך שמגיש בעל דין המשמש לטיעון **"לפי תקנות אלה"**. כבר עמדנו לעיל על כך שבקשה, כגון בקשה לביטול פסק דין, מהווה "הליך" לפי התקנות החדשות. אולם השאלה הנשאלת בחלופה פרשנית זו היא האם הבקשה לביטול פסק דין בענייננו, אשר הוגשה חודשים לפני יום התחילה, מהווה הליך "לפי תקנות אלה". תקנה 180(ג)(1) לתקנות החדשות מחילות על הליך – לרבות בקשה, אמרנו – שנפתח לפני יום התחילה, את תקנות 50-55 לתקנות החדשות, כלומר פרק ח' בתקנות החדשות בענין בקשה בכתב (למעט תקנה 49 בענין רשימת בקשות). האם החלה זו הופכת בקשה שהוגשה לפני יום התחילה לבקשה "לפי תקנות אלה"? הענין אינו פשוט. למשל, תקנה 50(5) לתקנות החדשות מגבילה את היקפן של בקשה ותשובה. האם בקשה ותשובה שהוגשו לפני יום התחילה והחורגות מהעמודים המותרים לפי תקנה 50(5) הופכות לבלתי-תקינות לאור החלת תקנה זו עליהן בדיעבד ולאחר הגשתן? התשובה שלילית. אפשרות אחת היא לומר שבקשה ותשובה שהוגשו לפני יום התחילה אינן מסמכים שהוגשו בהליך "לפי תקנות אלה", אלא מדובר בהליך שאינו הליך לפי התקנות החדשות, שעליו הוחלו חלק מהתקנות החדשות. אולם קיימת גם אפשרות אחרת, לומר שבקשה שהוגשה לפני מועד התחילה היא כן הליך "לפי תקנות אלה", אלא שתחולת התקנות מתוך התקנות החדשות שהוחלו עליו, היא חלקית.

ג. פרשנות לשונית אפשרית שלישית: ייתכן ו"כתב טענות" הוא מסמך שמגיש בעל דין המשמש לטיעון **"לפי תקנות אלה"**, בהליך. לפי פרשנות כזו, דומה כי תקנה 178(ג) חלה על התצהיר בענייננו. שכן אמנם התשובה לבקשה שאליה צורף תצהיר המוסר הוגשה לפני יום התחילה של התקנות החדשות, ולכן הטיעון בתשובה עצמה על בסיס התצהיר לא היה טיעון "לפי תקנות אלה". אולם התשובה שימשה לטיעון גם בדיון בבקשה אשר התקיים ביום 11.1.2021, לאחר יום התחילה של התקנות החדשות. וכאמור, תקנה 180(ג)(1) החילה, בענין הליך שנפתח לפני "יום התחילה", את תקנות 50-55 בענין בקשות בכתב. אלה כוללות את תקנה 51 בענין דיון בעל-פה בבקשה בכתב. בענייננו התקיים כאמור דיון בעל-פה בבקשה לאחר "יום התחילה". מכאן, שה"טיעון" בבקשה בעל-פה היה טיעון "לפי תקנות אלה". מאחר שהתשובה לבקשה שימשה לטיעון גם "לפי תקנות אלה" – בדיון בעל פה – מדובר ב"כתב טענות" לפי ההגדרה בתקנה 6 לתקנות החדשות, ומכאן שלפי אפשרות פרשנית זו, ההוראה בתקנה 178(ג) חלה על תצהיר המוסר בענייננו, כתצהיר שצורף ל"כתב טענות".

22. מהי הפרשנות העדיפה מבין אפשרויות לשוניות אלה? בדברי ההסבר לתקנות החדשות נכתב כי "...הכלל המנחה העומד בבסיס הוראת המעבר הוא שיש לשאוף לתחולה מקסימלית של הוראות התקנות החדשות על הליכים תלויים ועומדים, קרי, יש להחיל על הליכים כאמור את כל הוראות התקנות למעט כאלה שיש מניעה להחילן בשל השלב בו מצוי ההליך או למעט כאלה שהחלתן בשלב בו מצוי ההליך תכביד או תסרבל את ניהולו ולא תייעלו" (דברי ההסבר לתקנה



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

180 לתקנות החדשות, ע' 58 לדברי ההסבר). לפי תכלית זו, של תחולה מקסימלית לתקנות החדשות בסייגים הנזכרים, יש להעדיף פרשנות אשר רואה בתשובה שהוגשה לפני יום התחילה, לבקשה לביטול פסק דין, כ"כתב טענות" לפי תקנה 6; וכתוצאה מכך, את התצהיר שצורף לאותה תשובה כתצהיר שצורף ל"כתב טענות" עליו חלה תקנה 178(ג) לתקנות החדשות, הקובעת כלל לפיו תצהיר יהווה ראיה רק אם המצהיר התייצב לחקירה בבית המשפט.

המוסר "נמנע" מלהתייצב

23. המשיבה טענה כי המוסר לא "נמנע" מלהתייצב לחקירה נגדית, כי המבקשת לא ביקשה להעיד אותה. דא עקא, ראינו שלפי תקנה 178 לתקנות החדשות הצד שכנגד אינו נדרש להודיע על רצון להעיד מצהיר, אלא, מצהיר שנמנע מלהתייצב לחקירה נגדית, תצהירו ככלל לא ישמש ראיה עבור הצד שהגיש אותו. לו חפצה המשיבה שהמוסר יתייצב לחקירה נגדית על מנת שתצהיר המוסר ישמש ראיה לטובתה, היא זאת שהיתה צריכה לדאוג לכך (במידת הצורך באמצעות בקשה לזימון עד).

סיכום ביניים: התציר המוסר לא ישמש ראיה לטובת המשיבה

24. המסקנה היא, שתצהיר המוסר בענין מסירת כתב התביעה, לא ישמש ראיה במסגרת הבקשה לביטול פסק דין. המשיבה לא טענה ל"טעמים מיוחדים" לקבוע אחרת כאמור בסיפה לתקנה 178 לתקנות החדשות. אוסיף, כי משהמבקשת טענה עוד לפני הדיון כי ההמצאה של כתב התביעה היא המצאה מזויפת, והמצהיר מטעמה התייצב ונחקר נגדית, אינני מוצא טעמים מיוחדים לסטות מהכלל בתקנה 178 בתקנות החדשות לפיו אם נמנע המצהיר מלהתייצב, התצהיר לא יהווה ראיה עבור הצד שהגיש אותו.

דיני ההמצאה בתקנות החדשות – אינם משנים את התוצאה

25. כעת, לענין טענות המשיבה לפיהן נוכח תקנות 159 ו-161(4)(א) לתקנות החדשות, נדרשת רק "הודעת אימות המסירה", ואין צורך בתצהיר המוסר; ולפיהן על-פי תקנות אלה רואים את מועד ההמצאה כמועד המופיע ב"הודעת אימות המסירה". טענה זו, לא תושיע את המשיבה. אמנם גם תקנות אלה חלות על עניינינו מכוח תקנה 180(ג)(1) לתקנות החדשות. לפי תקנה 161(4)(א) לתקנות החדשות, רק "עורך דין או אדם שבית המשפט או מנהל בתי המשפט הסמיכו לכך" יכול לבצע מסירה אישית (והשוו תקנה 475(1) לתקנות הישנות לפיה מסירה אישית נעשית על ידי "פקיד בית המשפט, על ידי עורך דין, פקידו או שליח מטעמו, או על ידי אדם אחר שבית המשפט או מנהל בתי המשפט הסמיכו לכך בכתב, או על ידי שליח מטעמו של אדם שהוסמך



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

1 כאמור"). משהמשיבה אינה טוענת כי המוסר הנטען של כתב התביעה היה עורך דין או אדם שבית
2 המשפט או מנהל בתי המשפט הסמיכו לכך, לכאורה תצהיר המוסר מטעמו ממילא אינו בגדר
3 "הודעת אימות המסירה" בענין מסירה אישית לפי תקנה 161 לתקנות החדשות. השוו דעתו של
4 יעקב שקד **סדר הדין האזרחי החדש** 790-789 (2019) לפיה תוצאה פרשנית זו בלתי הגיונית בעליל
5 וכי יש לקרוא את תקנה 161 באופן שעורך דין עדיין רשאי לשלוח לבצע מסירה, למרות
6 שהדבר אינו כתוב מפורשות בה. אם יש לראות באישור המסירה ובתצהיר המוסר שהוגשו לתיק
7 "הודעת אימות המסירה", משהמבקשת הגישה תצהיר לפיו מדובר בהמצאה מזויפת, ברי
8 שבמסגרת הבקשה לביטול פסק הדין הנטל על המשיבה, המסתמכת על ההמצאה, להביא **עדות** או
9 **ראיה קבילה** אחרת בענין המסירה הנטענת. וזאת, כאמור, היא לא עשתה. האמור בתקנה
10 161(4)(א) לתקנות החדשות לפיו "יראו את המועד שצוין בהודעת אימות המסירה כמועד
11 ההמצאה", משמעו כי די "בהודעת אימות המסירה" כדי לקבל החלטה או פסק דין בהעדר הגנה;
12 אולם אין בו משום חזקה בענין תקינות המסירה כאשר בעל דין שניתנה נגדו החלטה על-פי צד
13 אחד מצהיר כי המסירה הנטענת אינה אמיתית. בנסיבות כאלה הנטל נותר אצל הצד שביקש את
14 ההחלטה על-פי צד אחד, להוכיח בראיות (למשל עדות מוסר) את המסירה הנטענת (ראו למשל
15 ע"א (ת"א) 19763-03-14 **גרופי נ' תל אביב האצ"ל 28 – אתה בע"מ**, פס' 40 (9.1.2018)). תוצאה
16 פרשנית אחרת משמעה, שמבקש החלטה על-פי צד אחד יכול לא רק לקבל החלטה על-פי צד אחד
17 ללא תצהיר מוסר, אלא שהנטל להפריך את תקינות המסירה שאין לה גיבוי אפילו בתצהיר, יהיה
18 כביכול על הטוען שלא היתה מסירה. זו, אינה תוצאה מתקבלת על הדעת.

סיכום

26. המסקנה מהאמור לעיל היא, שתצהיר המוסר בענין מסירת כתב התביעה לא ישמש ראיה
27 לטובת המשיבה בענין הוכחת המצאת כתב התביעה; ובהעדר הוכחת המצאה כדין של כתב
28 התביעה והזמנה לדין בדרך אחרת, יש לבטל את פסק הדין מחובת הצדק.
29
27. פסק הדין מיום 14.6.2020 מבוטל. הנני מחייב את המשיבה לשלם למבקשת שכר טרחת
30 עורך דין בגין הבקשה בסך של 3000 ₪.

ניתנה היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

01 / 3



בית משפט השלום בנצרת

ת"א 6550-12-19 מגדלי ברזל בע"מ נ' טי.איי.אס פתרונות חדשנות טכנולוגית בע"מ

תיק חיצוני:

1 דניאל קירס, שופט
2